

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Šárka Navrátilová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2014/2015
Název práce	Dívání aneb fotoaparát nástrojem moci		
Oponent práce	MgA. Michal Reichstätter		

Studentka Šárka Navrátilová zakončuje svá magisterská studia teoretickou prací s názvem Dívání aneb fotoaparát nástrojem moci.

Problematiku vztahu poznání, vědění a moci prizmatem fotografického média zpracovává na poměrně velkorysých bezmála 100 stranách. Na tato témata je postupně nahlíženo z všemožných perspektiv, skrze voyeuristické snímky Miroslava Tichého či Marry Alpern, fotografie bulvárního charakteru autorů Ericha Salomona či Arthura „Weegee“ Felliga, uměleckých projektů s nevědomými účastníky (Sofie Calle), dozorující či útrpné pohledy do fotoaparátu v rámci kriminalistické či propagandistické fotografie či skrze fenomén stále dohledu službou Google Earth. Záběr je to poměrně široký, snad i přespříliš, Šárka však lingvisticky obratně směřuje od tématu k tématu bez výraznějších dojmů nevhodných střihů. Charakter textu se i v rámci jedné věty dokáže měnit ze střízlivě popisné formy do osobní roviny dojmů a evokací. Z toho plyne i role titulního tématu - nejedná se zde o určitý vyčerpateľný, uzavřený, konečný okruh autorů a děl. Funguje spíše jako jakási pobídka k úvaze.

Fotografie/fotoaparát jako nástroj moci tak v podání autorčina textu funguje v rámci tří hlavních kapitol různými způsoby. Poměrně podobně je vykreslen během dvou prvních kapitol jako nerovný vztah mezi fotografem a nic netušící fotografovanou obětí. Princip voyeurismu je vlastně přítomen i v samotné podstatě fotografických a kinematografických děl ve vztahu mezi protagonisty a divákem, jak zmiňuje americký filmař John Waters. V závěrečné části se pak z oběti netušící stává obětí tušící, leč bezbranná. Autorka tento vztah ilustruje na portrétních souborech z období vlády Rudých Khmerů v Kambodži a australských věznicích z meziválečných dob. Opakovaně je také v práci uváděn koncept tzv. Panoptikon, model kontroly a dohledu navržený sociologem Jeremy Benthamem. Ten se dá použít i při popisu další kategorie - ideologického zobrazování vůdců v rámci diktátorských režimů - všudypřítomný pohled z fotografií zde slouží jako neustále pozorující oko Velkého bratra.

Titulní téma se často v určitých pasážích textu upozaduje, aby se po několika odstavcích opět vynořilo z jiného úhlu náhledu. Šárka někdy až příliš násilně demonstruje ambici nalézat podobnosti v rámci děl více či méně příbuzných vizuálních oborů (fotografie, literatura, malířství, kinematografie) za každou cenu, což někdy spíše než potřebu čtenáři problematiku přiblížit působí zcizujícím exhibičním dojmem. Daní za vytříbenou jazykovou ekvilibristiku mohou být občasná zakolísání v podobě pleonasmů (*duševně nemocný blázen*), neustálá potřeba asociovat pak vede k bizarnímu porovnání autorů Weegee a diCorcia („*Na rozdíl od Weegee(...)*“), podobně občas odchází k nevhodné volbě příkladných, do tématu uvádějících citátů (str. 65), z kterých není zcela patrný kontext, a tím ani obsah sdělení.

Poměrně nemile pak čtenáře zaskočí velice stručný závěr. V práci tohoto typu, kdy autorka pracuje s nejrůznorodějšími aspekty titulního tématu, vypomáhá si citacemi z děl Susan Sontagové či Michela Foucaulta a jiných, asociuje fotografie s díly audiovizuální kultury mnoha žánrů a úrovní, by závěr měl posloužit jako určitá katarze, výsledný, zpřehledňující prvek. Takto předcházející text trochu ztrácí na síle a vykresluje autorčinu nedostatečnou schopnost či chuť všechna přítomná témata a motivy plně zahrnout do celistvého konceptu práce.

I přes výše zmíněné drobné výtky práci hodnotím známkou A.

Návrh klasifikaceA - výborně.....

V(e)Brně..... dne6. 6. 2015.....

.....
..... podpis oponenta
práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte

Posudek oponenta diplomové práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Bc. Šárka Navrátilová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design / Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2014/2015
Název práce	Výstavní soubor	Slepci	
	Publikace	Miluju Tě, blbko	
Oponent práce	Doc. Mgr. Irena Armutidisová		

Hodnocení oponenta DP:

Studentka ve své praktické části diplomové práce splnila dané zadání. Zvolenými výrazovými a obsahovými prostředky zvládla její výtvarné a technické řešení.

Studentka Bc. Šárka Navrátilová předkládá ve své praktické diplomové práci jako svůj volný výstavní soubor, sérii fotografií **Slepci**. Ve chvíli kdy píše posudek, bohužel neznám formu instalace, formáty a zpracování fotografií, včetně adjustace celého fotografického cyklu. Po přečtení explikace k této sérii jsem mněla pocit jestli čtu, to co číst mám a vidím, to co vidět mám. Už název souboru Slepci odkazující se k voyeurismu mi připadá v protireči. Bohužel s tvrzením autorky, cituji: „*Magisterská praktická práce Slepci vychází z vizuálního pojetí tématu voyeurství, slídilství, reaguje na principy sledování a špehování. Volný soubor reflektuje skrze figuru, zátiší a krajinu tíživý moment pocitu být vidět, nevidět, ale být viděn*“ nemohu naprosto souhlasit. Průvodní text s obsahem předložených fotografií naprosto nekoresponduje.

Uvádět v textu, např., že film Zvětšenina je voyeurický film se mě osobně dotýká, je to především citace: „*o pocitu bezmoci a nemožnosti vlastnit konečnou pravdu, která jako nutné vystřízlivění přichází v reakci na sebevědomí člověka o neotřesitelnosti jejího poznání*“. Budiž, to může být otázka pochopení nebo jiného nazírání na tento film, nebo toho, jak kdo chápe *voyeurství* jako takové. To co je pro mě podstatné, je kvalita předloženého fotografického cyklu a to po stránce obrazové a obsahové, a ta mě bohužel nepřesvědčila.

V druhé části praktické diplomové práce, kniha- publikace, autorka předkládá publikaci s názvem: **Miluju Tě, blbko**. Obsahem knihy jsou, cituji autorku: „*Fotografie, které byly nalezný ve ztraceném mobilním telefonu neznámé teenagerky, kterou se nepodařilo vypátrat, však pátrání v nafotografovaných snímcích poodhalilo aspekty života zhruba dvacelileté dívky, která používá fotografii jako možnost zmrazení pro ni důležitého okamžiku, vtipných momentů, absurdních situací nebo jako vlastní zrcadlo skrze čtená selfička.*“

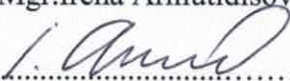
Kladu si otázku co je v tomto případě vkladem autorky, mimo deklamací v doprovodném textu, které jsou mimo kontext předložených fotografií v knize, kde je autorčina vlastní reflexe a reakce na „nalezený příběh“? Nabízí se zde, bezpočet možností jak tento „nález“ uchopit, jak ho konceptuálně posunout, interpretovat, ale bohužel se tak nestalo a tak jak byl příběh nalezen, tak byl odevzdán a tak možnosti tajemství nalezeného zůstanou bez řešení.

Návrh klasifikace: C- D

Ve Veverských Knínicích

dne 8.6.2015

Doc.Mgr.Irena Armutidisová

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte